

til Forsvar af Hovedstaden, selv om Besæstningen ikke er permanent. Hertil skal jeg indskrænke mig for Diebliffet.

J. Pedersen: Naar den meget ærede Minister har ventet en Behandling af sit Forslag i det andet Thing, der skulde være forskjellig fra Behandlingen i Fjor, da maa jo Meningen i saa Henseende bero paa et Skjøn. Jeg tror ikke, at den ærede Minister har Grund til at vente, at dette Forslag eller Noget, der ligner det, vil være i Stand til at kunne gennemføres i det andet Thing. Den ærede Ministers Udtalelse om Forslagets senere Skæbne kunde jeg have ønsket klarere og bestemtere. Den ærede Minister sagde, at han kunde ikke udtale sig bestemt om, hvorvidt dette Forslag kunde gennemføres ad provisorisk Vej; for sit Vedkommende antog han det ikke for sandsynligt, at man vilde gaa til at gennemføre saa stort et Foretagende ad provisorisk Vej, men paa den anden Side vilde det — antog han — kunde lade sig gøre gennem Finantslove at gennemføre mindre Stykker deraf. Noget Saadant have vi jo set tidligere, og jeg tilstaar, at for mig er der ikke nogen væsentlig Forskjel paa, om man ved en almindelig Lov gennemfører det Hele samlet eller tager det stykkevis paa provisoriske Finantslove naar efter Aar. Søvrigt takker jeg den ærede Minister for hans Udtalelser. Jeg tror, at Landsthinget nu vil være sig mere bevidst, hvad Følgen kan blive af Vedtagelsen af dette Forslag.

Mathen: Det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds (S. Pedersen) udtalte sig om nogle Bemærkninger, der skulde være brugte af et Medlem her i Thinget. Jeg veed ikke, til hvem det ærede Medlem sigtede, men i alt Fald har jeg udtalt noget lignende, som det ærede Medlem omtalte. Naar det nu blev berørt, hvad jeg skulde have udtalt, kommer jeg til at mindes Noget, der foregik forleden Dag, da jeg berørte en Udtalelse af det ærede Medlem. Jeg fik da det Indtryk, at det var den Slags Ting, som ligge indenfor Debatten her i Thinget. Det er fra dette Synspunkt, at jeg ikke ser mig i Stand til at gaa ind paa den af det ærede Medlem omtalte Udtalelse, men jeg skal kun sige det ærede Medlem, at hvad jeg sagde, det sagde jeg, og det staar jeg fuldt ud ved. Det er min Opfattelse, at Bevillinger i Genhold til gjældende Love ikke kunne nægtes, og at de Love, der tales om, ere gjældende, det tror jeg, at det ærede Medlem efter Højesteretsdommen ikke kan nære nogen Tvivl om.

J. Pedersen: Naar det ærede Medlem vil sammenligne den Udtalelse, han nylig har brugt ved et offentligt Møde, med en gammel, omvistet Udtalelse af mig for et Par Aar siden, saa tror jeg ikke, det ærede Medlem har Ret. Naar jeg har nævnt den af det ærede Medlem brugte Udtalelse, saa er det, fordi den har været refereret i Regjeringens officielle Organ og der er fremfat med fremhøved Tryk. Søvrigt er der ogsaa den Forskjel, at det ærede Medlem i alt Væsentligt vedkjender sig den Opfattelse, jeg har lagt ham i Munden.

Krieger: Jeg vil blot gjøre den Henstilling til den ærede Krigsminister, om han ikke maatte finde det rigtigt, inden denne Sag kommer til endelig Afgjørelse, at give en uoget bestemtere Forklaring om det Spørgsmaal, som blev reist, end den, som indeholdes i hans i Dag fremsatte Ytringer. Maaffe kom Spørgsmaalet noget uventet for den ærede Minister, saa at han ikke følte sig opfordret til i Dag bestemt at forklare sig. Jeg tror dog, at det er naturligt og vigtigt for Sagen selv, at en saadan Forklaring i sin Tid fremkommer. I hvert Fald skal jeg henstille dette til den ærede Minister.

Krigsministeren (Bahnsen): Jeg maa sige, at jeg ikke forstaar rigtig, hvilke Oplysninger det ærede Medlem egentlig savner i den Udtalelse, jeg nylig fremkom med. Jeg finder mig ikke opfordret til at udtale mig hyderligere. Det forekommer mig, at ved 1ste Behandling af en Sag som denne ligger det ikke for at komme ind paa den Art Forhandlinger. Hvis man vil vide Noget med Hensyn til det Spørgsmaal, som blev reist af det ærede Medlem fra Fyen, da forekommer det mig, at der er en anden Form at vælge, nemlig Interpellationsformen. Det forekommer mig, at under en første Behandling af en Sag som denne foreligger det ikke at undersøge, hvad der vil ske, hvis Forslaget ikke bliver vedtaget i det andet Thing, og det synes mig, at det egentlig var dette, som det Spørgsmaal, der blev reist, gif ud paa.

Krieger: Den ærede Minister vil maaffe have lagt Mærke til, at jeg ikke bad om nogen nærmere Forklaring ved denne 1ste Behandling. Jeg fremhævede dette udtryffeligt, men fremhævede tillige, at det reiste Spørgsmaals Besvarelse har en saadan Betydning ogsaa med Hensyn til Sagens Realitet, at det vil være saare ønskeligt for Sagen, om der paa et senere Stadium